

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT

SLUTLIGT BESLUT

Mål nr Ä 9211-09

2009-12-04

Meddelat i

Huddinge

PARTER**Sökande**

1. AB Svensk Filmindustri, 556003-5213
169 86 Stockholm

2. PAN Vision Publishing AB, 556592-2480
Box 1150
501 11 Borås

3. Filmlance International AB, 556318-5437
Box 27156
102 52 Stockholm

4. Yellowbird W-2 AB, 556732-9346
Box 27034
102 51 Stockholm

Ombud för 1-4: Jur. kand. Henrik Pontén
Svenska Antipiratbyrån
Box 23021
104 35 Stockholm

Motpart

TeliaSonera Sverige AB, 556430-0142
123 86 Farsta

Ombud: Bolagsjuristen Stefan Johansson
TeliaSonera Sverige AB
Legal Affairs
Vitsandsgatan 9, hus D
123 86 Farsta

SAKEN

Informationsföreläggande enligt 53 c § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk m.m.

Dok.Id 294364

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
141 84 Huddinge	Björnkullavägen 5 A	08-561 660 00 E-post: sodertorns.tingsratt@dom.se www.sodertornstingsratt.domstol.se	08-711 05 80	måndag – fredag 08:30-16:00

BESLUT

1. TeliaSonera Sverige AB föreläggs vid vite av 750 000 kr att till AB Svensk Filmindustri, PAN Vision Publishing AB, Filmlance International AB och Yellowbird W-2 AB ge information om namn och adress till den som registrerats hos TeliaSonera Sverige AB som användare av den av TeliaSonera Sverige AB tillhandahållna IP-adressen 90.228.254.183 den 21 juli 2009 kl. 09.43-13.04.
2. Tingsrättens beslut den 13 augusti 2009 om säkerhetsåtgärd enligt 26 § lagen (1996:242) om domstolsärenden ska bestå till dess beslutet under punkten 1 kan verkställas.
3. TeliaSonera Sverige AB ska ersätta AB Svensk Filmindustri, PAN Vision Publishing AB, Filmlance International AB och Yellowbird W-2 AB för rättegångskostnader med 11 000 kr avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från denna dag till dess betalning sker.
4. AB Svensk Filmindustri, PAN Vision Publishing AB, Filmlance International AB och Yellowbird W-2 AB ska ersätta TeliaSonera Sverige AB för dess kostnader och besvär med 865 kr.

YRKANDEN M.M.

AB Svensk Filmindustri, PAN Vision Publishing AB, Filmlance International AB och Yellowbird W-2 AB (Filmbolagen) har yrkat att tingsrätten enligt 53 c § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (URL) vid vite förelägger TeliaSonera Sverige AB (TeliaSonera) att ge Filmbolagen information om namn och adress till den som registrerats hos TeliaSonera som användare av IP-adressen 90.228.254.183 den 21 juli 2009 kl. 09.43-13.04.

TeliaSonera har bestritt yrkandet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader. TeliaSonera har därutöver enligt 53 f § URL yrkat ersättning för kostnader och besvär.

Filmbolagen har åberopat viss skriftlig bevisning.

Efter yrkande av Filmbolagen har tingsrätten med stöd av 26 § lagen (1996:242) om domstolsärenden (ÄL) i beslut den 13 augusti 2009, för tiden intill dess ärendet avgjorts, förbjudit TeliaSonera vid vite om 500 000 kr att förstöra de uppgifter som avses med Filmbolagens yrkande om informationsföreläggande.

Ärendet har avgjorts på handlingarna.

GRUNDER

Som grund för sitt yrkande har Filmbolagen angett följande. Det föreligger i vart fall sannolika skäl för att intrång sker i Filmbolagens ensamrätter i förhållande till de verk som framgår av beslutsbilaga 1. Intrången har inneburit att verken tillgängliggjorts för allmänheten. För att kunna utreda och beivra de intrång som skett behöver sökandena tillgång till den information som omfattas av yrkandet. TeliaSonera tillhandahåller i kommersiell skala en elektronisk kommunikationstjänst som använts vid intrången.

TeliaSonera ingår därmed i den krets av personer som kan åläggas skyldighet att lämna information enligt yrkandet. Skälen för informationsföreläggande uppväger de eventuella olägenheter eller men som åtgärden skulle kunna innebära.

Som grund för sitt bestridande har TeliaSonera angett följande. Den information som Filmbolagen yrkar att TeliaSonera ska föreläggas att lämna ut omfattas av direktiv (2006/24/EG) (Datalagringsdirektivet), vilket innebär att uppgifterna inte kan lämnas ut till Filmbolagen. Filmbolagen har inte visat sannolika skäl för att upphovsrättsintrång har ägt rum. Skälen för ett informationsföreläggande uppväger inte den olägenhet eller de men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse, då de uppgifter som omfattas av Filmbolagens yrkanden omfattas av tystnadsplikt enligt 6 kap 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK). Denna tystnadsplikt kan enligt 6 kap 22 § LEK inte brytas till förmån för enskilda rättighetshavare, mot bakgrund av Datalagringsdirektivets regler. Ett förstärkt integritetsskydd gäller. Det föreligger härmed hinder för tingsrätten att förelägga TeliaSonera att lämna ut uppgifterna till Filmbolagen.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Inledning

Upphovsrätt innefattar enligt 1 kap 2 § URL uteslutande rätt att förfoga över verket genom att framställa exemplar av det och genom att göra det *tillgängligt för allmänheten*. Av samma lagrum framgår att ett verk görs tillgängligt för allmänheten bland annat när verket överförs till allmänheten på trådbunden eller trådlös väg.

Enligt 53 c § URL kan domstolen utfärda ett informationsföreläggande om sökanden, upphovsmannen eller upphovsmannens rättsinnehavare eller en som på grund av upplåtelse har rätt att utnyttja verket, visar *sannolika skäl* för att någon har gjort sig skyldig till intrång i upphovsrätten till ett verk. Ett informationsföreläggande kan enligt lagrummet meddelas mot bland andra den som i kommersiell skala tillhandahållit en

elektronisk kommunikationstjänst, som använts vid det intrång som påstås ha begåtts. Vidare föreskrivs att ett föreläggande endast får meddelas om informationen kan underlätta utredningen av ett intrång eller en överträdelse som avser varorna eller tjänsterna. Information kan särskilt avse namn och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehaft varor eller tillhandahållit tjänsterna.

Enligt 53 d § första stycket URL får ett informationsföreläggande meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse. Bestämmelsen ger uttryck för den s. k. *proportionalitetsprincipen*.

I 6 kap 20 § LEK föreskrivs tystnadsplikt för vissa uppgifter för den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst. I 6 kap 22 § LEK anges undantag från denna tystnadsplikt i vissa fall.

Till en början konstaterar tingsrätten, med beaktande av vad som framkommit i ärendet, följande. Filmbolagen har upphovsrätten till de verk som är aktuella i ärendet. TeliaSonera tillhandahåller i kommersiell skala en elektronisk kommunikationstjänst och ingår därmed i den krets som kan åläggas ett informationsföreläggande. Det uppgifter, dvs. information om namn och adress, som Filmbolagens yrkande avser, är sådana information som kan omfattas av ett informationsföreläggande.

**Hinder mot att lämna ut uppgifterna enligt direktiv 2002/58/EG
(Datalagringsdirektivet)**

TeliaSonera har gjort gällande att den information som Filmbolagen yrkar att TeliaSonera ska föreläggas att lämna ut är sådan som omfattas av Datalagringsdirektivet, vilket enligt TeliaSonera innebär bland annat följande. Datalagringsdirektivet innehåller regler om vem som ska få tillgång till de uppgifter

som leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät ska lagra enligt direktivet. Direktivets artikel 4 innebär att uppgifter som ska lagras endast får göras tillgängliga för behöriga nationella myndigheter. Utlämning av sådana uppgifter till enskilda, exempelvis till innehavare av rättigheter till upphovsrättsligt skyddade verk, får därför inte ske. Det föreligger inte förutsättningar att göra undantag från detta. Artikel 11 i Datalagringsdirektivet föreskriver att uttryckligt förbud mot att tillämpa undantagsbestämmelsen i artikel 15.1 direktiv 2002/58/EG (Datakommunikationsdirektivet) när det gäller abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress. Det skön den svenska lagstiftaren förutsatt föreligga för medlemsstaterna är inte aktuellt utifrån den reglering som följer av Datalagringsdirektivet. Artikel 4 Datalagringsdirektivet utgör en skyddsbestämmelse som tillförsäkrar enskilda vissa rättigheter avseende hur personuppgifter får hanteras. Den bestämmelsen innehåller ett förbud att lämna ut abonnentuppgifter som regleras i direktivet till annan än myndighet. Uppfattningen att ett informationsföreläggande inte får avse abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress vinner stöd av generaladvokatens förslag till dom i EG-domstolens mål C-275/06.

Filmbolagen har anfört att Datalagringsdirektivet inte är tillämpligt i ärendet då den efterfrågade informationen inte är sådan information som omfattas av Datalagringsdirektivet.

Svea hovrätt har prövat denna fråga i beslut meddelat den 13 oktober 2009 i ÖÄ 6091-09. Hovrätten, som i denna del var enig, gjorde följande bedömning av frågan.

”Enligt 53 c § andra stycket 4 URL kan ett informationsföreläggande riktas mot den som i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller annan tjänst som har använts vid ett upphovsrättsintrång. I förarbetena uttalas att en Internetleverantör kan föreläggas att tillhandahålla information om intrång som har begåtts med hjälp av Internet (se prop. 2008/09:67 s. 262). När en domstol meddelar ett sådant informationsföreläggande bryts den tystnadsplikt enligt 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation som Internetleverantören annars har att iaktta (se prop. s. 130 ff och 262). Genom den lagen införlivades bl.a. direktiv 2002/58/EG om

integritet och elektronisk kommunikation med svensk rätt (se prop. 2002/03:110 s. 69). Enligt artikel 15.1 i detta direktiv får medlemsstaterna genom lagstiftning begränsa den sekretess för personuppgifter som är huvudregeln enligt artikel 5 i samma direktiv. En begränsning får ske endast för vissa syften och ordalydelsen i artikel 15 ger inte omedelbart fog för slutsatsen att undantag från tystnadsplikten får göras för att skydda civilrättsliga anspråk. EG-domstolen har emellertid i sin dom i mål C-275/06 (Productores de Música de España ./ Telefónica de España SAU) funnit att hänvisningen till artikel 13.1 direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (Dataskyddsdirektivet) innebär att rätten till egendom – som omfattar även skyddet för upphovsrätten – är ett ändamål för vilket inskränkningar i sekretessen får göras. Således konstaterade EG-domstolen att direktiv 2002/58/EG inte utgör något hinder mot att medlemsstaterna föreskriver en skyldighet för berörda att lämna ut personuppgifter i tvistemål (p. 54 i domen).

Det av PCS (motparten, tingsrättens anm.) åberopade Datalagringsdirektivet (2006/24/EG) har till syfte att harmonisera medlemsstaternas bestämmelser om skyldigheter för dem som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och nätverk att lagra vissa uppgifter som genereras och behandlas av dessa, för att tillförsäkra att uppgifterna är tillgängliga för utredning av allvarlig brottslighet (artikel 1). Enligt artikel 4 Datalagringsdirektivet ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att försäkra att uppgifter som lagras i enlighet med direktivet endast görs tillgängliga för behörig myndighet enligt nationell lag. Den begränsning av tystnadsplikten som följer av artikel 15.1 direktiv 2002/58/EG får enligt artikel 11 Datalagringsdirektivet inte tillämpas på de uppgifter som skall sparas specifikt enligt Datalagringsdirektivet för de syften som anges i direktivets artikel 1. Såväl artikel 4 som artikel 11 har således begränsats till Datalagringsdirektivets tillämpningsområde och syfte. Förbudet i artikel 11 Datalagringsdirektivet mot att tillämpa artikel 15.1 direktiv 2002/58/EG kan inte anses ta sikte på annat än uppgifter som lagrats enligt Datalagringsdirektivet. Abonnentuppgifter avseende en viss IP-adress bör således inte, utanför Datalagringsdirektivets tillämpningsområde, generellt anses vara omfattade av förbudet mot att införa undantag från sekretess enligt direktivets artikel 11.

Sammanfattningsvis finns det ingen bestämmelse i Datalagringsdirektivet som hindrar att en part i tvistemål åläggs att lämna ut abonnentuppgifter till annan än myndighet.”

Tingsrätten, som instämmer i hovrättens bedömning, finner att TeliaSoneras nu aktuella invändning inte innebär hinder mot att ett informationsföreläggande meddelas.

Sannolika skäl för intrång

Filmbolagen, som gjort gällande att det föreligger sannolika skäl för att i vart fall fem filmverk, till vilka de har upphovsrätten och som har piratkopierats, har gjorts tillgängliga för allmänheten, har åberopat bland annat följande omständigheter. Tillgängliggörandet har skett via hemsidan Swetorrents.org som var uppkopplad mot Internet genom en anslutning som tillhandahölls av TeliaSonera. Härvid har IP-adressen 90.228.254.183 använts. Detta skedde genom användande av datorprogrammet Bittorrent. Programmet används för att dela upp en digital fil i mindre beståndsdelar samt för att skapa en torrentfil. Torrentfilen innehåller data om de delar som den digitala filen har delats upp i samt anger adressen till en eller flera trackers. En tracker sammankopplar användare av en viss torrentfil för att möjliggöra spridning av filen mellan användarna. Denna teknik är särskilt användbar för fildelning av större filer, såsom filmer. För att använda den aktuella tjänsten på Swetorrents.org krävs ett konto. För att få tillgång till ett konto krävs att man blir inbjuden av en redan registrerad användare. Enligt uppgift på hemsidan har Swetorrents.org drygt 20 000 aktiva medlemmar. Verken har gjorts tillgängliga på Swetorrents.org genom att torrentfiler har laddats upp på webbsidan och trackern. På sidan finns länkar till drygt 5 000 torrentfiler. Innehållet i dessa är av skiftande slag, t.ex. filmer, musik, spel och applikationer. I bevissäkringssyfte har verken laddats ner från Swetorrents.org och därefter kontrollerats för fastställande av att innehållet i de nedladdade filerna överensstämmer med filbeteckningen, vilket det gjort.

TeliaSonera, som varken vitsordat eller bestritt de av Filmbolagen åberopade omständigheterna, har anfört att Filmbolagen inte fullgjort sin bevisbörda.

Vad tingsrätten har att ta ställning till är om Filmbolagen har visat sannolika skäl för att ett upphovsrättsligt förfogande genom överföring av verk till allmänheten har förekommit.

Denna fråga prövades av Svea hovrätt i det tidigare nämnda ärendet ÖÄ 6091-09. Angående vad som krävs för att en överföring till allmänheten ska ha skett anförde hovrätten, som i denna inledande bedömning var enig, följande.

”En överföring av upphovsrättsligt skyddade verk till andra utgör ett intrång i upphovsrätten enligt 2 § tredje stycket 1 URL, om verken överförs till allmänheten. Åtgärder som enligt äldre lagstiftning ansågs som offentligt framförande faller under begreppet överföring till allmänheten, om framförandet sker på distans från en annan plats än den där allmänheten befinner sig. 2005 års lagändringar innebar således en distinktion mellan, å ena sidan, överföring på distans från en annan plats och, å andra sidan, ett offentligt framförande enligt 2 § tredje stycket 2 URL, som förutsätter att allmänheten tar del av verket på samma plats som där det framförs. Däremot gjordes i dessa hänseenden inte någon utvidgning eller annan förändring av ensamrättens omfattning i samband med 2005 års ändringar i URL (jfr prop. 2004/05 s. 67 och 378). När det gäller att bestämma om ett visst förfarande utgör ett upphovsrättsligt relevant förfogande, kan därför vägledning sökas även i äldre förarbeten och praxis avseende begreppet offentligt framförande.

Som tingsrätten framhållit framgår det av förarbetena till URL och praxis att en utgångspunkt är att alla framföranden som inte äger rum inför helt slutna kretsar är att anse som offentliga och därmed tillgängliga för allmänheten (se NJA II 1961 s. 57 f., jfr 47 f. och 54 f.). Det krävs alltså inte att var och en som så önskar kan ta del av ett verk för att det ska anses ha gjorts tillgängligt för allmänheten.

Högsta domstolen har i ett fall slagit fast att ett framförande av musik var offentligt när det skedde på en föreningssammankomst till vilken endast medlemmar hade tillträde, då föreningens huvudsyfte var att anordna danstillställningar, medlemsantalet inte var begränsat och medlemskap kunde sökas utan särskilda kvalifikationer eller formaliteter

(NJA 1967 s. 150). En rent formell avgränsning av kretsen genom krav på medlemskap utesluter alltså inte att den ändå kan falla under begreppet allmänheten. Vidare har Högsta domstolen i ett fall rörande radiomusik på sjukhus uttalat att för att en personkrets ska anses som sluten måste kretsen vara på något sätt individuellt bestämd och utgöra en utåt avgränsad enhet sammanhållen av ett påvisbart samband mellan medlemmarna. Ytterst får göras en samlad bedömning av sådant som ändamålet för en förening eller annan sluten krets, möjlighet att vinna medlemskap i kretsen och tillträde till framförandet, antalet personer och om framförandet skett i ekonomiskt syfte (NJA 1988 s. 715).

Dessa principer gör sig gällande också då verk görs tillgängliga på Internet. I doktrinen har framhållits skillnaden mellan, å ena sidan, sådana fall där allmänheten kan få tillgång till materialet genom länkar eller sökmotorer som Google och, å andra sidan, sådana fall där man måste ha kännedom om en specifik adress för att komma åt verket. När det gäller den sistnämnda situationen har det åtminstone i något underrättsavgörande ansetts att ett verk ska anses tillgängligt för allmänheten endast om adressen faktiskt är känd i vidare kretsar (se Olsson, Copyright, 8 uppl., s. 89)."

Tingsrätten lägger dessa hovrättens uttalanden till grund för den fortsatta bedömningen.

I det nu aktuella ärendet finns faktorer som talar för och faktorer som talar emot att överföring av verk till allmänheten har förekommit. I ärendet är upplyst dels att det krävs ett konto på hemsidan för att få tillgång till på denna tillgängligt material, dels att man måste bli inbjuden av en person som redan har ett konto på hemsidan för att kunna bli medlem. Dessa båda faktorer talar i någon mån för att medlemmarna på hemsidan tillhör en sluten krets och att det material som finns tillgängligt där därför inte skulle ha blivit tillgängliggjort för allmänheten. Det är emellertid utrett att tjänsten har drygt 20 000 medlemmar, dvs. en ganska stor krets som kunnat ta del av filerna, och att det på sidan finns ett stort antal filer uppladdade och att dessa har ett tämligen skiftande innehåll (musik, spel, datorprogram etc.). Dessa faktorer talar enligt tingsrättens mening med styrka för att materialet som finns upplagt på hemsidan inte är avsett för en snävare grupp med någon typ av specialintresse. Gruppen kan enligt

tingsrättens mening inte betraktas som helt sluten. Vidare tyder hela sidans uppbyggnad på att syftet med denna är att göra innehållet tillgängligt för en stor grupp av människor. Konstruktionen att kräva medlemskap för att få ta del av innehållet på sidan synes därför inte ses som annat än ett försök att kringgå upphovsrättslagens regler om tillgängliggörande för allmänheten. Med hänsyn härtill och till vad som framgår av de åberopade skärmavbilderna, rapport över genomförda nedladdningar och efterföljande kontroll samt lista över torrentfiler, finner tingsrätten att det föreligger i vart fall sannolika skäl för att det rör sig om ett tillgängliggörande som inte riktat sig till en helt sluten krets och därmed är att anse som offentligt och tillgängligt för allmänheten. Filmbolagen har visat sannolika skäl för att upphovsrättsintrång föreligger.

Proportionalitet m.m.

TeliaSonera har gjort gällande att det på grund av proportionalitetsprincipen i 53 d § URL föreligger hinder att meddela ett informationsföreläggande på grund av att de aktuella uppgifterna omfattas av sekretess enligt LEK och att, oavsett frågan om vilken omfattning det påstådda intrånget har i detta fall, en intresseavvägning till förmån för rättighetsinnehavare inte kan väga tyngre än det förstärkta integritetsskydd för den enskilde som följer av Datalagringsdirektivet.

Filmbolagen har gjort gällande att omfattningen av det påstådda intrånget vida överskrider vad lagstiftaren avsett utgöra tillräckliga skäl för ett informationsföreläggande, att Datalagringsdirektivet inte ska beaktas vid proportionalitetsprövningen och att Filmbolagen uttömt mindre ingripande alternativ för att få intrånget att upphöra genom brev med uppmaning att upphöra med intrånget.

Av förarbetena till ändringarna i URL framgår bland annat följande angående tillämpningen av proportionalitetsprincipen (se prop. 2008/09:67 s. 141, 161f och 264 f.). Enligt principen ska en prövning ske av om åtgärden över huvud taget behöver tillgripas med hänsyn till omständigheterna eller om syftet kan tillgodoses genom en

mindre ingripande åtgärd. Behovet av åtgärden, dvs. rättighetsinnehavarnas intresse av att få tillgång till uppgifterna, ska vägas bland annat mot effekterna för den enskildes personliga integritet. Denna avvägning gör sig särskilt gällande när det är fråga om sådana abonnentuppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt LEK. Det innebär att det krävs att det är fråga om intrång av en viss omfattning för att en rättighetsinnehavare ska kunna få ut uppgifter om den abonnent som döljer sig bakom ett IP-nummer som använts vid intrång. Så är i regel fallet om intrånget avser tillgängliggörande (uppladdning) av en film för allmänheten, exempelvis genom fildelning på Internet, eftersom detta typiskt sett innebär stor skada för rättighetsinnehavaren.

Tingsrätten finner, med hänsyn till vad som framkommit i ärendet om antalet medlemmar på hemsidan, det stora antalet uppladdade filer med skiftande innehåll, att Filmbolagen uttömt mindre ingripande alternativ för att få intrången att upphöra och övriga omständigheter i ärendet, att skälen för ett informationsföreläggande uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den. Med hänvisning till vad som ovan konstaterats om Datalagsdirektivet finner tingsrätten inte att innehållet i Datalagsdirektivet föranleder en annan bedömning.

Med hänsyn härtill och då förutsättningarna i övrigt för att meddela ett informationsföreläggande är uppfyllda, ska Filmbolagens yrkande om informationsföreläggande bifallas. Vitesbeloppet bör bestämmas till 750 000 kr.

Säkerhetsåtgärd

Tingsrätten har i beslut den 13 augusti 2009, för tiden till dess att ärendet avgjorts, förbjudit TeliaSonera vid vite av 500 000 kr att förstöra de uppgifter som avses med Filmbolagens yrkande om informationsföreläggande. Tingsrätten, som nu har att ompröva säkerhetsåtgärden, finner att beslutet om säkerhetsåtgärd ska bestå till dess det slutliga beslutet angående informationsföreläggandet kan verkställas.

Rättegångskostnader

Enligt 32 § ÄL ska 18 kap rättegångsbalken tillämpas i fråga om rättegångskostnader. Enligt huvudregeln i 18 kap 1 § rättegångsbalken ska TeliaSonera ersätta Filmbolagen för rättegångskostnader. I 53 e § tredje stycket URL finns dock en bestämmelse om att domstolen i ärenden om informationsföreläggande enligt 53 c § URL kan bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

TeliaSonera har bestritt yrkandet om informationsföreläggande och utförligt argumenterat för sin sak. Förfarandet vid tingsrätten har därmed kommit att likna ett normalt tvistemålsförfarande. Med hänsyn härtill kan det inte bli aktuellt att tillämpa bestämmelsen i 53 e § URL om att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

Filmbolagen har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 11 000 kr. TeliaSonera har vitsordat ett belopp om 5 000 kr såsom skäligt i och för sig. Tingsrätten finner inte att det finns anledning att ifrågasätta skäligheten av det av Filmbolagen yrkade beloppet.

Ersättning för kostnader och besvär

Enligt 53 f § URL första stycket har den, som på grund av bestämmelserna i 53 c § andra stycket 2-5 förelagts att enligt första stycket samma paragraf lämna information, rätt till skälig ersättning för kostnader och besvär. Ersättningen ska betalas ut av den som har framställt yrkandet om informationsföreläggande. Enligt andra stycket ska också kostnaden för den underrättelse som ska skickas ut ersättas.

TeliaSonera har yrkat ersättning i denna del med sammanlagt 10 000 kr. Filmbolagen har vitsordat ett belopp om 865 kr såsom skäligt i och för sig.

Av TeliaSoneras specifikation av kostnaderna framgår att det i det yrkade beloppet ingår poster som är direkt hänförliga till den nu aktuella processen. Det finns emellertid inget utrymme för att få ersättning för dessa i detta sammanhang. Ersättning kan endast utgå för kostnader och besvär som uppstår när informationen tas fram eller lämnas ut (prop. 2008/09:67 s. 268). TeliaSonera har således rätt till ersättning för eftersökning av uppgifter, åtgärder för att säkerställa tingsrättens interimistiska beslut, utlämnande till var och en av sökandena med rekommenderat brev, åtgärder med anledning av utlämnande såsom bevakning efter utlämnande samt framtagande av och sändande av informationsbrev till berörd användare. TeliaSonera har inte specificerat vilka delar av det sammanlagda beloppet som avser nämnda arbete. De ersättningsberättigande åtgärderna synes vara av mer rutinmässig karaktär. Med hänsyn härtill bör ersättningen för kostnader och besvär bestämmas till det vitsordade beloppet om 865 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se DV 406.

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, senast den 28 december 2009. Prövningstillstånd krävs.

Anna-Lisa Stoican

Paul Arnell

Annika Rygart

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - BESLUT I TVISTEMÅL OCH ÄRENDE

Den som vill överklaga tingsrättens beslut ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av beslutet.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från beslutets datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i beslutet.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. det beslut som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för beslutet,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens beslut som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av beslutet.